

ALLEMAAL FAKE

Door

Karin Zweers

Tragikomische eenakter voor 2 dames/1 heer

Tijdsduur: ongeveer 20 minuten

Vader (50+)

Man van middelbare leeftijd, conservatief, heeft een moeizame relatie met zijn dochter Iris in wie hij erg teleurgesteld is.

Iris (20-40)

Berekenende, gemakzuchtige jonge vrouw die graag van een ander profiteert.

Lena (50+)

Vlotte, moderne vrouw, heeft het roer om gegooid en studeert nu aan de Open Universiteit. Volgens vader is zij een voorbeeld van een ambitieuze vrouw die iets wil bereiken in het leven. Het is nooit te laat.

Decor: het stuk speelt zich af in een klein café/restaurant, waar vader en dochter hebben afgesproken. Vader zit aan een tafeltje op de voorgrond met 3 stoelen. Er staat een leeg koffiekopje op tafel. Serveerster Lena is achter de bar bezig. Vader is intensief met zijn mobiel aan het klungelen, evt. leesbril op en leesbril af in allerlei pogingen het scherm beter te kunnen ontcijferen.

Lena: Kan ik u nog iets inschenken meneer?

vader: Eh.....ja.... graag nog een koffie alstublieft.

Lena: Komt eraan, meneer.

vader: Wacht even.... zou jij misschien even willen kijken? Ik heb net ergens op gedrukt en nu is alles heel klein.... ik krijg het niet meer goed.

Lena: Natuurlijk *(buigt zich over mobiel)* Oh, wow..... de nieuwste Iphone/Samsung *(wat van toepassing is)*, mooi zeg! Zal ik....? *(vader overhandigt haar telefoon)* Even kijken.....oh hier kijk, dan moet je eerst naar Instellingen gaan en dan naar beeldscherm.....hier zie je..... en als je dan hierop drukt dan krijg je weer de standaard beeldinstellingen..... *(laat alle handelingen zien en geeft daarna mobiel weer terug)*.

vader: Geweldig zeg! Dankjewel hoor! Ik ben niet zo handig met die dingen vrees ik..... jij bent er heel handig mee zie ik.

Lena: Oh maar ik weet ook lang niet alles hoor.

vader: Ik heb je hier nooit eerder gezien, ben je hier nieuw?

Lena: Ik werk hier inderdaad nog niet zo lang, ik heb altijd een eigen zaak gehad. Maar eigenlijk heb ik mijn hele leven al willen studeren, maar het kwam er nooit van. Nu heb ik mijn zaak verkocht en ben ik met een studie begonnen aan de Open Universiteit.

vader: Kijk, daar hou ik van..... dat is dapper, om je leven zo drastisch om te gooien. Wat studeer je, als ik vragen mag?

Lena: Ja hoor, mag u best vragen.... ik ben bezig met mijn bachelor Psychologie.

vader: Zo, petje af hoor.... en is daar straks werk in te vinden, als je afgestudeerd bent?

Lena: Oh vast wel..... en zo niet..... ik heb mijn eigen zaak goed kunnen verkopen..... dus ik zing het nog wel even uit. Maar omdat ik de horeca toch niet helemaal kan missen, werk ik regelmatig hier. Dit is de zaak van mijn ex.

vader: Nou geweldig zeg, gefeliciteerd!..... *(zucht)* Ik wou dat mijn dochter een beetje meer op jou leek.... die heeft nog niet half zoveel gepresteerd in haar leven als jij..... geen opleiding afgemaakt..... nog nooit een baan gehad, niet eens een bijbaan.... nee....

het enige waar die goed in was, is met de ene na de andere verkeerde jongen
thuiskomen.....

Lena: *(ongemakkelijk)* Ja.....nou...ik....

vader: *(gaat gewoon door)* Nu hebben we hier afgesproken voor een kop koffie.... maar ze is
alweer een kwartier te laat.... gewoon op tijd komen is voor haar al iets onmogelijks.
... en weet je..... ik heb haar al twee jaar niet meer gezien.....we.... we hebben ruzie
gehad toen haar moeder – mijn vrouw dus - overleden is..... hele erge ruzie..... heb jij
kinderen?

Lena: *(heel erg ongemakkelijk)* Nee, dat is er helaas nooit van gekomen....., zal ik maar vast
even uw koffie brengen dan? *(wil wegglopen, maar wacht omdat vader gewoon
doorpraat).*

vader: Ze had toen net een nieuwe vriend.....echt zo'n type drugsdealer.....de ergste tot
dan toe, wat een gluisperd was dat.... en toen – haar moeder was nog nauwelijks
begraven – begon ze me al aan de kop te zeuren over de erfenis.....over haar
kindsdeel.....kun je je dat voorstellen?

Lena: Ik....eh...

vader: Onder druk van die vent natuurlijk.....nou ja.... en toen knapte er iets bij mij.... na dat
maandenlange ziekbed van mijn vrouw, al die emoties..... en dan je enige kind die
alleen maar aan geld denkt..... ik was zó teleurgesteld. Ik heb gezegd dat ik haar een
poosje niet meer wou zien, kun je dat begrijpen?

Lena: Ik....ik weet niet wat ik moet zeggen meneer, wat een verschrikkelijk verhaal! Maar
goed, zal ik dan nog maar een lekker kopje.....

vader: *(breekt in)* Precies.....een verschrikkelijk verhaal..... maar zulke dingen gebeuren
wel.... en in die twee jaar hebben we elkaar alleen met kerst en verjaardagen een
kaart of een appje gestuurd..... totdat ze me vorige week appte dat ze me wilde
spreken..... ze had nieuws, zei ze..... nou, dat komt dan mooi uit dacht ik toen, want ik
heb ook nieuws.....

(er valt even een stilte)

Lena: *(nieuwsgierig)* Bent u nu dan niet meer teleurgesteld of boos op uw dochter? Ik
bedoel.... het gaat me natuurlijk niets aan, maar.....nou ja....

vader: Dat mag je gerust vragen hoor..... ik heb mezelf die vraag ook regelmatig gesteld....
weet je.... het was zo'n heftige tijd.... je moet verwerken dat je vrouw, je maatje er
niet meer is, je moet wennen aan een heel ander leven.... daarnaast ben je boos en
verdrietig om je dochter, om wie je je enorm veel zorgen maakt.... maar nu.... *(denkt
even na)*..... nee, ik ben niet meer boos. ... uiteindelijk moeten we toch verder en ik
hoop dat zij in de tussentijd volwassen geworden is en volwassen keuzes gemaakt
heeft.

Lena: *(aarzeland)* Misschien..... misschien is ze nu wel veranderd.....

vader: Ik hoop het..... ze was altijd al zo verwend – door mijn vrouw natuurlijk – en van jongs af aan vond ze het wel lekker makkelijk als iemand anders voor brood op de plank zorgde. Maar goed.... misschien is ze nu inderdaad wel veranderd. Ik ben in ieder geval wel veranderd.... in mijn leven is ook het nodige gebeurd de afgelopen periode en het wordt tijd dat ik dat aan haar ga vertellen.....

Lena: Wat goed dat u over uw..... teleurstelling heen hebt kunnen stappen..... zal ik dan nu uw kopje koffie maar even gaan halen?

vader: Dat lijkt me een goed plan.

Lena: *(roept vanachter de bar)* Ik krijg net een berichtje dat de koffieleverancier er is.....sorry, maar ik moet heel even naar achteren.....

vader: Geeft niks hoor.....ik ga nergens heen.

LENA AF

(vader zit even in zijn eentje en checkt zijn mobiel, lacht in zichzelf. Van rechts komt Iris op. Zij is zichtbaar zwanger en draagt allerlei dure winkeltasjes. Het is duidelijk dat zij flink aan het shoppen is geweest).

IRIS OP

(vader kijkt op en schrikt zichtbaar van haar verschijning, ook Iris aarzelt en de spanning is voelbaar. Iris kijkt even of er niemand achter de bar is en loopt dan richting het tafeltje waar haar vader zit.)

Iris: Hoi.....

vader: Kind toch.....ik..... ik weet niet wat ik moet zeggen.....

Iris: *(laat zich in een stoel zakken en puft)* Nou, dat is dan voor het eerst.

vader: Fijn je te zien..... je ziet er..... goed uit....

Iris: Ondanks dit bedoel je zeker, hè *(wijst op haar buik)*..... nou, dit is dus het nieuws wat ik je wou vertellen, dat snap je natuurlijk wel..... je wordt opa, hoe vind je dat?..... ja niet dat dat veel uitmaakt want je wordt het toch..... of je wil of niet.

vader: Nou.....ik.....ik hoop één ding..... je bent toch niet meer bij die Dennis hè?

Iris: Nee..... daarom heb ik ook hier met je afgesproken. Er is sinds kort een nieuwe liefde in mijn leven....

vader: Sinds kort? *(kijkt naar haar buik)* Hoe kort?

Iris: Ja.....nee, dit is nog een souvenir van Dennis.....die sukkel.

vader: Ach nee hè.....hoe kon je zo dom zijn! Nu zit je voor altijd aan hem vast! Die jongen deugt niet.....en.....

Iris: *(valt in)* Hou op pap! Dennis weet hier niks van en hij komt het niet te weten ook als het aan mij ligt..... hij zit voor héél lang op een veilige plek, achter slot en grendel.

vader: *(hoofdschuddend)* Maar als hij erachter komt dat het kind van hem is, wie weet wat hij dan gaat doen. Ach meisje, je moeder zou zo bezorgd zijn geweest, het is maar goed dat....

Iris: *(valt fel in)* Maar goed wat!..... Ik mis mamma ontzettend!..... Jij gaat nu niet zeggen dat het maar goed is dat zij dit niet hoeft mee te maken!.....Mamma zou juist blij en trots zijn dat ze oma zou worden!

(Er valt een gespannen stilte.)

vader: Ik ben ook blij en trots dat ik opa wordt.....het is alleen ook..... *(zucht diep)*....hoe vind je nieuwe liefde dit allemaal?.....heb je een baan..... waar betaal je alles van, heb je enig idee wat een kind kost? En daar komt bij.....

Iris: Het gaat ook altijd over geld hè.....Jeetje pap hou nou eens een keer op! Ik red me wel!.... Mijn liefje verdient genoeg voor drie hoor!Trouwens, wat mijn partner betreft moet ik je nog wel iets bekennen..... *(aarzelend)* dit komt misschien als een verrassing.....maar.....

vader: *(valt in, resoluut)* Ok..... je hebt helemaal gelijk kind! Ik moet ook ophouden me zorgen te maken.... jij redt je wel..... tenslotte heb jij je de afgelopen twee jaar ook gered. ...Weet je wat? We zetten een streep onder het verleden en beginnen met een schone lei..... *(dan heel enthousiast)* Kindje, ik heb ook fantastisch nieuws voor je..... je vindt het misschien wat snel, zo krap twee jaar na je moeder, maar.....

LENA OP

Iris: *(ziet Lena en roept)* Ach kijk..... liefje!!

Lena: Hey schattie! *(komt snel naderbij, innige omhelzing)* Heb je je vader al verteld over ons?

Iris: Nee dat wou ik nou net gaan doen..... pap, dit is nou Lena.... mijn nieuwe lieverd en....

Lena: *(onderbreekt Iris, gaat aan tafeltje zitten en schuift amicaal naar vader toe)* Ja, sorry dat ik straks niks gezegd heb of zo.... maar ik had het zelf ook pas later door..... dat u weleens de vader van Iris zou kunnen zijn..... ja uit de verhalen van Iris had ik gewoon een heel ander beeld van haar vader gekregen, héél anders..... maar u bent gewoon een aardige.....

Iris: *(breekt in)* Lena!

Lena: Oh sorry ik praat weer veel teveel.....

Iris: Ik ben nog niet eens uit de kast gekomen!

Lena: Sorry.....ga je gang..... kom maar.

Iris: Pap..... - ja, nu weet je het al natuurlijk, dat is ook raar – maar..... ik ben erachter gekomen dat ik eigenlijk veel meer van vrouwen hou..... en nou ja, toen kwam ik Lena tegen..... oh Lena voor ik het vergeet, wacht even*(begint in haar tasje te zoeken)*. Bedankt dat ik je creditcard mee mocht nemen schatje -waar heb ik hem nou gelaten-..... je bent echt zó lief voor me.....én voor de kleine *(klopt op haar buik)*.

Lena: Geen dank lieverd *(geeft kus)* alles wat van mij is.... is van jou, dat weet je toch.
(even stilte)

Iris: Pap..... waarom zeg je niks? *(staakt het zoeken naar de creditcard.)*

vader: *(verward)* Ja.....ik.....eh.....ik moet het allemaal nog even verwerken.... mijn kleinkind krijgt dus twee moeders in plaats van een vader en een moeder.

Iris: Dat zie je goed..... beter twee hele lieve moeders dan een vader zoals Dennis, toch, of niet soms.

vader: Ja.... ja zeker dat is waar.... god, wat een toestand..... ik moet het allemaal wel even laten bezinken hoor..... ik word ook een dagje ouder.

Iris: Snap ik. Als je opa wordt dan besef je dat je niet meer de jongste bent hè.....dat jouw tijd bijna voorbij is.....

vader: Toe maar zeg, bijna voorbij!..... Tussen jullie is ook een groot leeftijdsverschil..... Lena hier is ook niet meer piepjong....

Iris: Oh, maar dát maakt niks uit, wij zijn soulmates, hè Leen, dan speelt leeftijd geen rol..... maar pap, jij had het ook over fantastisch nieuws.....vertel eens!

vader: Ja.....ik weet niet of dat nu wel zo'n goed moment is..... hoewel *(kijkt op haar horloge)* ze kan nu elk moment bellen.....

Iris: Wat? Wie?

vader: Nou ja..... ik heb ongeveer 3 maanden geleden ook iemand leren kennen met wie het heel goed klikt en.....

Lena: Oh wat super leuk! Vind je niet, Iris?

Iris: Eh.....ja.....natuurlijk.

vader: Ik ben blij dat je het zo opvat, Iris..... je weet..... niemand kan ooit de plaats van jouw moeder innemen..... en dat is ook niet mijn bedoeling, maar....eh.....nou ja..... we gaan volgende week trouwen.

Iris: *(na korte stilte, in shock)* TROUWEN?

vader: Ja....

Iris: VOLGENDE WEEK!

vader: Ja.....

Iris: Dat.... dat meen je niet!

vader: Waarom zou ik dat niet menen, Iris..... ik ben zo gelukkig met haar!

Iris: *(opgewonden)* Maar.....waarom in vredesnaam.....je kent haar net drie maanden..... Vind je dat zelf ook niet een beetje overhaast..... Waarom gelijk trouwen! Ik vind dat helemaal geen goed idee pap..... helemaal niet! Ik vind dat ik hierin ook een stem heb.....of niet soms! Ik.....

vader: *(breekt in)* Je bedoelt zoals ik ook een stem heb..... in de keuzes die jij maakt, Iris? Bedoel je dat?

Iris: Dat is flauw..... dat ligt heel anders!

vader: Ik zou niet weten waarom dat anders is..... zo zie ik dat niet.....nee, zoveel anders is dat helemaal niet..... en het is gewoon handiger. Zij is namelijk een Canadese, maar uiteindelijk wil ze definitief naar Nederland komen. Dat is makkelijker als we getrouwd zijn. Je weet wel, verblijfsvergunning en zo.....

Iris: Een.....een Canadese?.....Hoe..... wat..... waarom?

vader: Gewoon..... via Facebook. *(pakt mobiel)* Hier, kijk..... *(zoekt even op Facebook)*..... dit is haar profiel. Is het geen schatje?..... ze heeft net zulke blauwe ogen als je moeder, zie je dat?

Iris: Geef 's hier. *(grist mobiel uit haar hand)* Jeetje..... hoe jong is die meid wel niet! Eenentwintig of zo!..... woont in Montreal.... werkt op het moment in NIGERIA.....

Lena: Weet u wel zeker dat het geen fake profiel is?

vader: Fake?

Weten hoe dit verder gaat? Bestel de complete versie via <http://www.karinzweerstoneel.nl/> en lees de verrassende ontknoping.